

# ГОТҮЙСЬ

ЖУРНАЛ  
ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА



Ч. 6 (77)

Червень

1962

ил. сест. В. Є. Кушніце, ОХ

## „ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новачтва

“HUTUJS” — MAGAZINE  
for Ukrainian Children

Видає Головна Пластова Булава

Відповідальний редактор:  
пл. сен. Леся Храплива

Адреса Редакції:

LESIA CHRAPLYWA  
158 East 7th St., Apt. 3A  
New York 9, New York

Адмініструє

Крайова Пластова Старшина  
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:

“PLAST” Inc.  
140-142 Second Avenue  
New York 3, N. Y.

Обкладинка роботи Ірини Савойки

### З М І С Т :

„Готуйсь” говорить .....	2
Сестричка Мавка:	
Два напличники .....	3
Княгиня Ольга .....	7
Улюблене місце новаків	
Подав Братчик Ірко .....	9
РОК:	
„Навіть молитись ворог не дасть” .....	10
Пригоди Вивірочки	
Мал. Сестричка Ірка .....	14

Річна передплата — \$ 2.50. Но-  
вачки та новачки складають її на  
руки виховників, самітники та  
неновачки пересилають просто на  
адресу Адміністрації.

Ціна одного числа 25 центів.

## НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „ГОТУЙСЬ” СКЛАЛИ:

Вуйко Слон з Помаранчівки,  
Америка, замість писати Вели-  
кодні привіти своїм Друзям,  
склав десять доларів на фонд  
„Готуйсь”. Сестричка Оксана Ба-  
чинська з Коговз, 2 дол.

Гніздо Новачок „Квіти з Вер-  
ховини” в Шикаго зібрали при  
нагоді свята в честь Лесі Укра-  
їнки 29 доларів.

Щиро дякуємо!



# ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 6 (77)

Червень

1962



Мал. В. Любинська

Плаче школа, плаче,  
У віконцях сльози.  
Школярі тим часом  
Всі вже на дорозі.

Ще й свідоцтво добре  
В кожного в кишені —  
Буде втіха дома  
Батькові та нені.

Хто весь рік учився,  
Днини не прогавив,  
Той хай веселиться:  
Втіхи ждуть, забави!

В таборі, на волі  
Наберемо сили,  
Щоб ми в тебе, школо,  
Знов ще краще вчились.

## „ГОТУЙСЬ” ГОВОРИТЬ ДО СВОЇХ ЧИТАЧІВ

Дороге моє Новацтво!

Ось і покінчився шкільний рік! Ви напевно радієте цим, а я радію разом з Вами. Тепер буде у Вас час відпочити, побавитись доско-чу, начитатися українських книжечок. Бо впродовж року, коли треба Вам ходити в цілоденну школу, на курси українознавства, на сходи-ни і ще на інші лекції — не завжди є час читати, хоч як хотіли б Ви! А тепер часу буде, скільки захочете. А ще певно подістаєте якісь нові українські книжечки в нагороду за пильність у школі чи від Батьків. Отже, буде що читати! Бо в школі задавали Вам, що треба читати. А тепер зможете читати собі для власної приємності.

З вакаціями чекає на Вас ще одна приємність, новацький табір. Ви вже певно здавна мрієте про нього! А тепер що день — то вже ближче він!

В таборі пізнаєте нових друзів, що їх досі Ви ще не знали, будете грати нові гри та змаги, почуєте нові казки, навчитесь нових пісень. Стільки буде там нового й цікавого! А про все це хотіли б знати всі новачки та новаки, не лиш ці, що будуть з Вами в таборі. Як же це зробити? — А дуже просто: напишіть про це до „Готуйсь”, „Готуйсь” це помістить, а в ньому прочитають всі новаки в цілому світі. І світліни пришліть: гарні, виразні, чорно-білі (бо барвні не виходять так чітко в журналіку). Та про це поговоріть з Вашими Сестричками та Братчиками. І малюнки можете присилати. Тільки малювані не олівцем чи крейдками, а потягнені чорним чорнилом чи тушем. Хіба не гарно буде, коли Ваш малюнок появиться в „Готуйсь”?

А Ви вже знаєте, що тепер святкуємо 50-ліття нашого Пласту. При кінці цього літа влаштуємо на цю честь великий табір-зустріч в Іст Четгем, у Північній Америці. Будуть там новаки й новачки. Але не всі, а тільки ті, що здобули перші місця в змагу в честь Тараса Шевченка. „Готуйсь” теж туди їде, щоб опісля розказати Вам, що там чув та бачив.

А покищо — веселих Вам вакацій!

Ваш „Готуйсь”.





## ДВА НАПЛЕЧНИКИ.



Мал. К. Кльофас

**Повний наплечник:** (Побачив порожнього) А, здоров був, друже! Чогось ніби ти повненький ще не дуже...

**Порожній наплечник:** Ой, порожньо в мене дуже в середині! Не брав мене новак в руки ще донині. Ремінці у мене рвані — не зашито... А тут тепло, вже ось-ось настане літо!

**Повний:** А я, бачиш, у табір готов вже здавна. Влітку в місті бути новакові — річ неславна!

**Порожній:** Та й мій новак не остане, чув я, казав бабі. Та поїде сам, а не з новацтвом у табір.

**Повний:** А що ж буде там робити ціле літо?

**Порожній:** Чи я знаю? Їсти, спати та нудити світом...

**Повний:** Мій в календарі зчеркає кожний день щоранку. Мріє вже про ватри, змаги, прогулянку.

**Порожній:** О, мій теж хотів би рік шкільний кінчати, щоб могли вставати ранком аж в десятій!

**Повний:** Ну а мій не має зранку вже спокою: робить прорух, зимою вмивається водою.

**Порожній:** Мій того й не хоче в табір — скажу в тасмниці, що не буде мати в річці... теплої водиці.

**Повний:** Мій весь виряд позбирав уже, аж мило: однострій, ліхтарку, коци, білля, мило...

**Порожній:** Мій напевно сам валіз не буде пакувати. Попакують мама, тітка, баба, тато.

**Повний:** Жаль мені тебе мій друже, небораче, що новак у тебе вдався щось ледачий.

**Порожній:** Сором неабиякий оце для мене: плачу, плачу, що аж виплакав кишені! Хто ж не плакав би та від такої долі: ти — у табір, а мене з'їдять у шафі молі!

**Повний:** Не журися та не побивайся, брате! Ти поспробуй новакові пригадати, як затишно біля ватри в темні ночі: казку він прослухає, то й спати не захоче! Як на стійці, хоронити всіх — це честь велика, скільки радощів

у дружній грі, у співі, в крику. Як у змагу до мети ведуть таємні стріли — це, щоб новаки в житті шляхи знайти зуміли. Все скажи, ну й може ще воно допоможе; краще, як в кутку сидіти та втирати сльози!

**Порожній:** Правда, правда, так і зроблю і спробую, друже! Вдячний я тобі за раду, та ще й дуже!

**Повний:** Так, пробуй, тільки не дякуй забагато: я привик усім в потребі помагати; я від новачка свого навчився! До побачення в таборі й... не журися!

Сеєтричка Мавка

## ЧИ ЗНАЄТЕ ІХ?



.... це основоположник Українського Пласту. Народився у Львові, тут закінчив школи та став учителем природничих наук. .... цікавиться вихованням мо-

лоді та в 1912 році закладає перші пластові гуртки. В 1917 році стає головою Головної Пластової Ради. Після закінчення війни українська молодь Галичини, Волині та Закарпаття вступає у пластові ряди. .... пише у 1921 році книжку, як треба пластовати. Ця книжка називається: „Життя в Пласті”. Польська влада затривожилася, що Пласт такий сильний і розв'язала його. Не зважаючи на те, Пласт далі існував потайки і .... працював у ньому.

Під час другої світової війни .... мусить переїхати до Австрії і там остається. В 1957 році .... відвідав Німеччину, Америку та Канаду, щоб разом з пластунами відсвяткувати 45-ліття Пласту. .... дуже любить новацтво

та часто пише для нього листи й оповідання для „Готуйсь”.

---

.... це був наш Начальний Пластун. Цього року відійшов від нас, щоб засісти біля Вічної Ватри. Народився в Галичині. Студював у Львові та боровся за українську високу школу-університет. .... став описля старшиною Української Галицької Армії. Вже перед війною творив пластові гуртки, а після війни став членом Верховної Пластової Команди. В 1924 році стає Верховним Отаманом Українського Пласту і весь час працює для добра української молоді. В 1949 році .... переїздить в Америку, поселяється в місті Баффало і тут починає наново організувати пластунів. Його заходами постала перша пластова оселя „Новий Сокіл” біля Баффало.

.... шанували й любили всі українські пластуни в цілому світі. Цього року будемо врочиство святкувати 50-ліття Пласту, але Він вже не буде святкувати з нами...

Подала Світляна Луцька



## РОЗГАДКИ ІЗ ТРАВНЯ:

**КНЯГИНЯ ОЛЬГА**





**МАРІЯ МАГДАЛИНА  
МАЗЕПИНА**



**ОЛЕНА ПЧІЛКА  
(ОЛЬГА КОСАЧ)**



**Пришов „Готуйсь” до „Левиків” у Гартфордї (Америка).**



**Новачки „Українські Птахи” з Елізабету, Америка, із сестричками Анею та Дунею.**





## КНЯГИНЯ ОЛЬГА.

Княгиня Ольга на межі  
В золототканій шаті.  
Схилилися в поклоні їй  
Полян поля багаті.

Княгиня Ольга на межі:  
Куди веде дорога?  
Чи до Перунових жерців,  
Чи в храм Іллі, до Бога?

Княгиня Ольга хрест взяла,  
Поля перехристила.  
Зашелестіли щось жита  
І квіти похилились.

Пішла у церкву на горі,  
У Господа святиню.  
Топтала стежку по ріллі —  
Нам нею йти і нині.

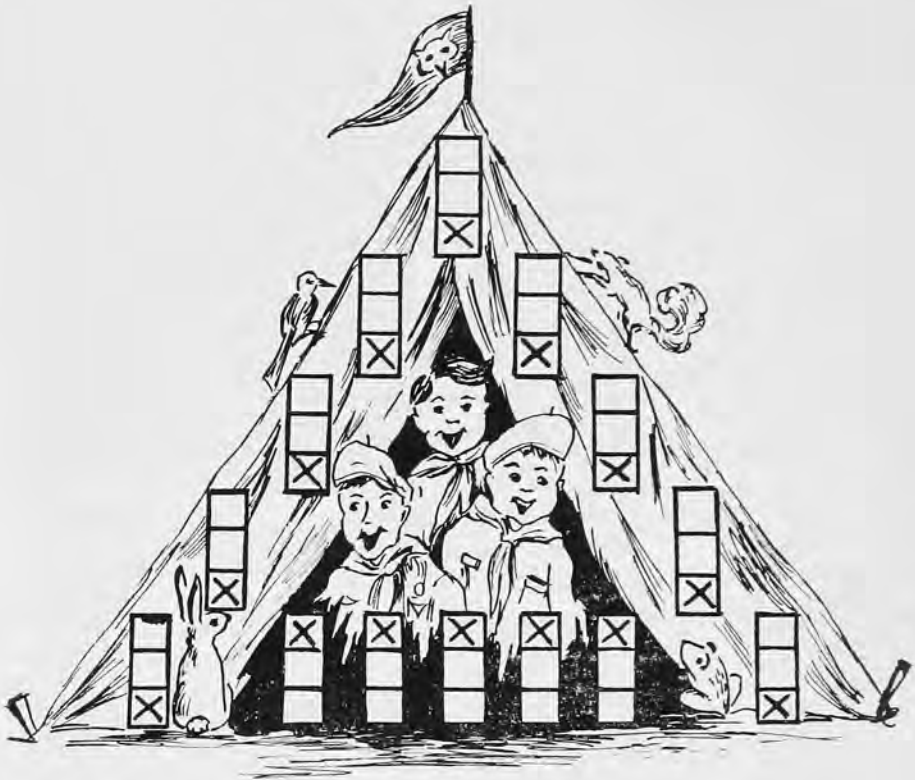
Серпанок білий розвівав  
Немов вітрило-вітер,  
А попри стежку, поміж трав  
Цвіли України квіти.

Мал. Н. Мудрик-Мриц

Дня 24 липня (за старим календарем), святкуємо свято Княгині Ольги, що перша з українських князів прийняла християнство. Про неї писав Вам „Гоголь” у травці, і Ви певні всі зараз пізнали, про кого це була мова.

## УЛЮБЛЕНЕ МІСЦЕ НОВАКІВ.

Подав Братчик Ірко.



Починати писати слова зліва,  
читати згори вниз:

Слова на боках шатра:

- 1) Ловляться на ньому мухи
- 2) Домашня тварина
- 3) Інакше: забава
- 4) Багато дерев разом
- 5) Ловить мишей
- 6) Вік має ... років
- 7) Кругом шатра копають ...
- 8) Новацьких проб є ...
- 9) Гурток новаків

Слова перед шатром:

- 1) Давній звір українських земель
- 2) Інакше: важлива грамота-документ
- 3) Творець світу
- 4) Крім прізвиська маємо ще ...
- 5) 365 днів це один ...

Букви на місці хрестиків, читані зліва до права дадуть нам назву місця, де новаки найкраще перебувають влітку.

Дорогий „Зотуїєсь“!

Ми всі заспівали пісню:

„ Молодому козакові  
Мандрівочка пахне ” -

і всі їдемо в табір.



Бо ми правдиві козаки, тільки  
ще вусів не маємо але вони ще ви-  
ростуть, коли будемо їсти „решетку“  
в таборі!

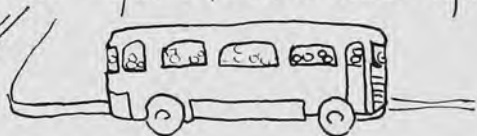


Побачили!

А наші наші заспівали:

„ Козак від'їжджає, дівчинонька  
плаче ”, коли прощали нас при  
автобусі.

автобусі.



І ми їдемо в табір, а коли виросте-  
мо - поїдемо в Україну братів виз-  
волити.  
„ Замалії ”

Мал. Р. Баб'юк

## „НАВІТЬ МОЛИТИСЬ ВРОГО НЕ ДАСТЬ”.

Гамірно було на головному залізничному двірці у Львові 2-го липня 1937 р. Новаки виїздили на 4-тижневий побут у новацькому таборі на Остодорі біля Підлютого. Вже о год. 10 ввечір почали сходитися новаки. Ще майже ціла година до від'їзду, як почекальня П-ої класи була повна дітей і їхніх батьків.

По одностроях пізнати добре, котрий новак вже „старий таборник”, і на яких таборах заправлявся до майбутнього пластування. Тут відзнаки Остодору, Старяви, Космача. Самі новаки скоро пізнають себе, залишають наплечники біля батьків, стають гуртом і пригадують собі, як то було минулого року на Високий чи Нередові.

Ті що їдуть перший раз, і щойно вперше натягнули на себе новацький однострій, несміло стоять біля батьків і великими, здивованими очима приглядаються церемонії від'їзду.

Між старшими новаками, що вже раз були на таборі, видно русявого Зенка Тиктора, грубенького Павлуся Мизюка з Белза, ніжного Ігоря Кіндратчука з Перемишля, Ігоря Шумовського з Хшанова і Юрка Єзерського з Тарнополя. Між батьками зустрічаю д-ра Степана Шухевича і тим разом не бачу коло нього його сина Ціби. Він вже виріс і цього року на юнацькому таборі на Соколі, зате біля Меценаса

стоїть малий русявий хлопчик з дуже живими ясними очима. Питаюся доктора, хто це? І довідаюся, що це синок полковника Дмитра Вітовського. Його спровадили з далекого Вільна, щоб він разом з другими українськими дітьми міг ходити й оглядати ті славні для нас місця, в яких його Батько почав велике діло — бої за Львів.

Братчики жваво звиваються. Стрічаю тут старих невтомних співдрузів; є тут: Левко Дубас, Роман Сасвич, Степан Бутурин, Дячук. Всі вони вже працюють. Помагають батькам носити багаж, перевіряють списки новаків, полагоджують оплати й пригтовляють новаків до від'їзду.

Година 10.45; всі виходять на перон, там ще раз перевіряють новаків, чи котрий не загубився і в год. 11 поїзд рушає поволі з місця.

У п'ятімі ночі зникає поволі Святий Юр, Волоська церква, Високий замок, місце, де колись стояла палата Володаря Данила.

У вагонах радість. Новаки питаються Братчиків, до якого гуртка будуть належати, чи буде прогулька на Сивулю, хто буде цього року хорунжим? Це все їх цікавить. Молодші тільки прислухуються. Нічого з цього не розуміють. Не дивниця; це ж початківці, — звідкіля можуть знати, що то Сивуля?

Майже всі новачки витягають нові здобутки таборового виряду. Одні показують нові пластові ножки, набуті в Кооперативі „Плаї”, інші чваняться новими лямпками з потрійним світлом, ще інші показують компаси, свистаки, фотоапарати тощо. Свистаки мусять бути зараз добре випробовані. Суворя заборона Команданта, і все втихає.

Далеко ще до 12 години, як малята поснули, а старші ще трохи поготорили й самі вигідно порозкладалися на лавках, нічна тиша заволоділа поїздом. Тільки Братчики не спали. Узгіднювали програму праці й порядок першого дня в таборі.

Год. 2-га: ми в Стрию. Гарний залізничний двірець. Повно квітів, але і їх не дуже видно, бо нічка. Тут доладовуються ще новачки з Самбора і Стрия. До вагону входить Даньо Пеленський, Тарас Козбур і їх Братчик Качмар. Наші вагони дочіпляють до поїзду, що їде на Станиславів. Вже добре зачинає світати, як минаємо Моршин, Болехів, Долину. Здалека оглядаємо Гошівську Гору з Манастирем оо. Василіян з Чудотворним Образом Матері Божої — Підкарпаття.

Година 6-та; приїжджаємо до Брошнева. Маленька зупинка біля великого тартаку. Недалеко село Брошнів. Тут виладовуємося з залізниці і пересідаємо на маленьку вузькоторову залізничку. Вона щоденно їздить у гори по дерево. Спереду маленький

паровозик, за ним ряд возів на дерево, а при кінці причіплено кілька платформ, на яких розміщуємо дітей.

Холодом потягає з поля. Новачки завиваються в коци і досипляють. Старші подивляють красу сходячого сонця і чудово розмальовані поля.

Чотири години триває їзда тою залізничкою до місця призначення. Дорога далека. Зате перед нами велична панорама підгір'я. Добре, що дощ не паде і ми не мокнемо. Минаємо села: Рожнітів, Дубу, велике село Перегінськo, Чуту, Ангелів і біля 10-ої доїжджаємо до Сокола. Велика Скала стоїть мов на сторожі і боронить входу в Горгани. Тут нас витають перші пластуни, які, почувши свист залізнички, збігли з табору „На Соколі”. Ще кілька хвилин, і ми вже на Остодо-



Готові до виїзду на Остодір.



рі. Паровозик підпихає нас майже під сам будинок табору.

Грімким „Готуйсь” вітаємо наш табір. Крізь доріжку, добре випрацьовану руками самих новаків, бачимо велику браму з написом: „Діточа Оселя ім. Митрополита Шептицького”. Коло брами маленька будка для стійкового. Далі видніє серед зелені чудовий одноповерховий будинок для новаків. Перед ним велика, грубезна щогла на прапор. Дещо з боку в долині кухня з їдальнею.

Новакам вже й не треба говорити. Хоч вони помучені цілонічною їздою, наглим ударом свіжого гірського повітря, не здаються. Самі носять свої наплечники й розтаборюються в призначених кімнатах. Не цілу годину триває розтаборення і всі вже готовляться до першого наказу, піднесення прапора й першої молитви.

Виховники викінчують ще останні приготування до першої збірки. Бунчужний (тоді звався Обозний) вже готов розпочинати збірку, як на площу увійшли три представники польської окупаційної влади. Два поліцести в темно-гранатових мундурах і один цивільний. Вони підзорливими очима оглядали все наше таборове устаткування і попросили до себе Команданта Табору. Командант зовсім з ними не говорив.

Це ж тільки звичайні виконавці доручення. Не випадало йому

входити з ними в дискусію. Він відібрав письмо від повітового старости в Долині і відійшов до своєї кімнати.

Суворе і задумане обличчя Команданта ще більше поникло. Він скликав негайно Булаву й прочитав дорученого йому перед хвилиною листа. Окупаційна польська влада через свого представника, старосту в Долині, заборонила підносити нам наш український прапор на щоглі перед табором і співати нашу новацьку молитву.

Жаль і біль стиснув горла виховників. Чи приїхали ми з дітьми тільки на те, щоб купатися в Лімниці, опалюватися на сонці, ходити на перші горбки прогулькою? Невже ж на нашій рідній землі не можемо піднести нашого блакитно-жовтого прапора? Не вільно нам також співати нашої молитовної пісні і просити Бога про волю.

Прикрий і несподіваний був для нас удар. Новаки ходили й питалися, чому ми ще не робимо збірки? Старшим новакам ми пояснили. Вони вже й самі дещо розуміли, коли побачили представників влади в гранатових уніформах. Наймолодші тільки слідували за подіями.

Найстарший гурток з Братчиком Левком таки знайшли вихід з тої сумної ситуації. Вони швидко випорожнили одну найкращу кімнату на першому поверсі. Там на вікнах прибили з дерев'яних

пругтів імітовані в'язничні ґрати і одну стіну прикрасили смеречною. На цій стіні прибили шнурок до витягання прапора. Перший Наказ, Молитва і Витягнення Прапора у „символічній в'язничній комнаті” був дуже сумний. Пригадую собі сльози на очах майже всіх новаків. Гарні й бадьорі слова нашого золотустого Братчика Левка підбадьорили нас усіх. Він пояснив нам причину „ув'язнення Прапора” і закликав нас всіх до подвійної праці над собою. Молитву й наказ ми вже постійно переводили на коридорі першого поверху. Замість постійної новацької молитви „Боже Великий, Творче всесильний”... ми співали:

„Боже волю нам пішли з небес,  
Дай співати пісню рідній нам  
[землі!”

Під кімнатою стояла постійно почесна стійка. Ця частина будинку була в особливій пошані. Кожний гурток щоденно старався чимсь якнайкраще прикрасити її. Тишина й торжественність панували тут постійно.

Табір відвідав наш Сірній Лев разом з проф. Чмолою. Довго дивилися вони на цю почесну кімнату, вслухувалися в рівномірний крок новака на почесній стійці. На устах обох Провідни-

ків була мовчанка, але в їх суворих вояцьких обличчях можна було багато вичитати.

І ми всі, Виховники і Новаки, читали.

Ми таки не витримали, щоб не запалити останньої ватри, перед табором. Високо неслося полум'я горючої ватри, а з тим полум'ям і слова нашої новацької молитви:

„Навіть молитись ворог не  
[дасть...”

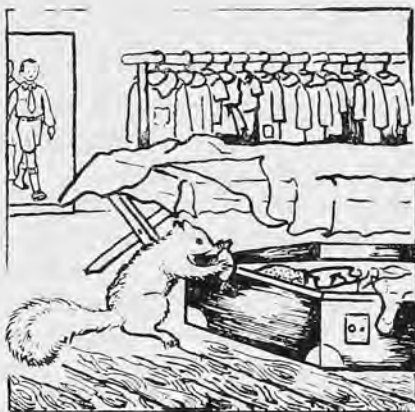
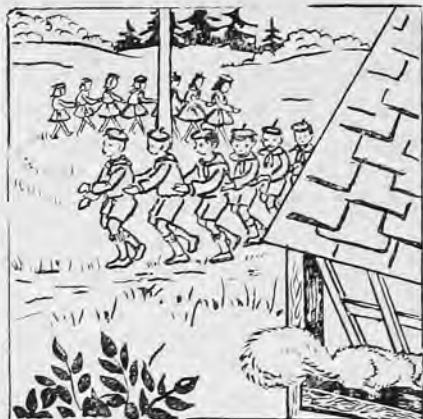
Тихо наближалась „заворожена ніч”. Шум недалекої Лімниці і смерік на збіччях Горганів злився в одну цілість. Він перебрав від дзвінкого новацького голосу ту чудову молиговну мелодію і зберіг її напевно дотепер.

Від цього часу вже більше новаки там не таборували. Бистрий потік Остодір не чув більше радісного сміху новацької дівтори. Не чують більше Високі Горгани-гори нашого Національного Гімну, ані щирої дитячої молитви до Бога. Осталися тільки свідки тієї останньої молитви. Високі Горгани, Лімниця і може ще яка незрубана смерека, що зберегли цю молитву новаків, і далі там без перерви шумлять-співають:

„Навіть молитись ворог не дасть”.

**Рок.**





Мал. И. Савойка

Чи пригадуєте собі малюночки про нечемну зірку із грудневого числа „Готуйсь”? Багато з Вас добре приглянулося цим малюнкам та писало цілу казочку про цю зірку. Отже тепер Сестричка Ірка знов намалювала нам такі малюнки — на цей раз про пригоди Вивірочки-Вірочки у новацькому таборі. Спробуйте знов написати таку казочку до цих малюнків, а „Готуйсь” радо її помістить!



Новачка **Роксоляна Мицьо** з Елізабет, Північна Америка, пише:

Дорогий „Готуйсь”!

Ти мене ще не знаєш, бо це вперше я пишу до Тебе. Я хочу написати про нашу осінню новацьку забаву, що називалася „Бабине літо”. Наше Гніздо „Українські Птахи” взялося до праці. Ми виготовили та вислали запрошення до інших Гнізд та почали підготовляти різні гри й забави. Врешті прийшов день забави. До нас приїхало багато гостей з Ньюарку, Нью-Йорку і Бронсвіку. Ми привіталися, заізналися і розпочалася справжня забава. Сестрички і Братчики приготували сценку „Бабине літо”, а новачки „Коминярчиків”. Опісля казки перепліталися з грами. Ми навіть не зчулися, як прийшов час кінчити забаву. Нам було жаль розходитись так ско-

ро. Може ще колись зустрінемося.

Новачка з Роя „Ластівка”

**Роксоляна Мицьо**

Новаки з Нью Бронсвіку (близькі сусіди Елізабету!) пишуть:

„Як ми, новаки 27-го Гнізда „Степові Звірята”, приносимо вкладку”.

Кожної суботи, коли є сходи-ни, ми приносимо десять центів на новацьку вкладку. Наш братчик записує їх. Коли хтось не принесе, наступного разу приносити двадцять центів. Так ми робимо й тому ніколи не залягаємо з вкладками.

Написав новак **Андрій Фізер**

\*\*

„Готуйсь” дістав теж і такого листа:

Дорогий „Готуйсь”!

Я новак **Володимир Гайдар** з роя „Ведмедики” у Баффало (Північна Америка). Я дуже люблю читати „Готуйсь”. Я дуже хотів розв’язати загадку „Золотий Ювілей Пласту”. Але мені це не вдалося вповні. Тому посилаю ці слова, що їх я відгадав,

а ці, що мені хтось мусів сказати, підкреслюю. Ось моя розгадка:

Острів  
липень  
емерит  
кисень  
срібло

квітка  
спомин  
впоряд  
сільце  
школяр

ювілей  
кавуни (може бути і „пирогои”)  
вогник  
Кубань  
кактус

вівтар  
отаман  
сокира  
икавон (читане в дру-  
гий бік:  
„новаки”)

Тризуб

Незнані слова були: емерит, кисень, вівтар. А що ці всі слова складуть разом, не напишемо тут. Найдіть самі, бо в цьому ж числі той, чие ім'я тут написано, є в розділі „Чи знаєте їх”.

Загадка була нелегка і Володько її розгадав майже всю. А коли й мусів просити при розгадуванні допомоги у когось старшого, то мав відвагу чесно до цього признатися, так, як кожний добрий новак робить. Та при цій нагоді він вже й навчився цих

нових слів і запам'ятає їх на-  
завжди.

\*\*  
\*

З нагоди Воскресення Христового — Великодня є в українців звичай обмінюватися привітами так, як робимо це й перед Різ-  
двом. Про це добре знають новаки і прислали до „Готуйсь” багато Великодніх привітів. „Готуйсь” ними дуже зрадив та дякує щиро за них усіх. Привіти прислали:

Сестричка Надя Кулинич, Редактор Журналу Братчиків та Сестричок „Вогонь Орлиної Радг”, з Нью-Йорку,

Сестричка Ніна Мудрик-Мриц, що малює гарні малюночки для дітей, написала:

Вельмишановним Членам Редакції та усім Співробітникам Новацького Журналу „Готуйсь” сердечний привіт і щирі побажання Веселих Свят пересилає

**Ніна Мудрик-Мриц**

„Христос Воскрес” — „Готуйсь” з Читачами та Приятелями — „Вуйко Смок” з Родиною, Шікаго. (Справжнє його ім'я — пластун сеньйор Павло Клим).

Новачки з Торонта, Канада, написали:

Дорога Сестричко Редакторко!

Зі Святами Христового Воскресення новачки з торонтських Гнізд: „Перелетні”, „Весняні Квіти” і „Наші Комашки” бажають Вам і нашому „Готуйсь” смачно-



го яєчка та багато передплатників.

Христос Воскрес!

Новачки з Торонта

Новачки з Монтреалю, Канада, написали:

Христос Воскрес! У світлий день Христового Воскресення сердечні побажання засилає Редакції Дорогого „Готуйсь” Гніздо новачок „Пташата” в Монтреалі.

Сестричка Нуся, Сестричка Ліда, Сестричка М. Стрілецька, Новачки: Таня Чинчар, Ірка Кіщук, Марта Теодорович, Марійка Корабель, Люба Сунак, Леся Андрухів, Роксоляна Перун, Анна Василюк, Ліда Сунак, Галя Білас, Мирося Городович, Наталка Стрілецька, Аріядна Манило, Мирося Маркуш, Оля Корабель, Надія Токар, Оксана Андрухів.

З Америки прийшли такі побажання від новацтва:

2-ге Гніздо Новачок „Квіти з Верховини” — Шикаго, 6-ий Самостійний Рій Новачок у Кентоні зі Сестричкою Ларисою, Новак Левко Оприско з „Левиків” із Гартфорду, 7-ме Гніздо Новаків „Перелетні Пташки” з Нью-Йорку: Рій „Ластівки”: Адріян Сливоцький, Ігор Сидоряк, Тарас Дворян, Петро Хома, Михайло Штогрин, Рій „Зозулі”: Братчик Роман Шкамбара, новаки: Мирон Шкафаровський, Іван Піскор, Юрій Фенчин, Андрій Балабан, Олесь Сокіл, Рій „Жайворонки”: Братчик Микола Сітницький, новаки: Василь Рудик, Ігор Рак, Іван Куземка, Степан

Ковалів, Михайло Костирка, Андрій Гілей, Рій „Журавлі”: Братчик Богдан Сипняк, новаки: Олесь Лабунька, Олесь Мотиль, Олег Денисюк, Теодор Сокіл, В. Копинець, Іван Фанок, Артур Григорович.

Новачка Марта Гарасовська із Шикаго, Америка, пише:

Дорогий „Готуйсь”!

Хочу поділитися з Тобою вісткою про нашу працю та події в Гнізді „Квіти з Верховини” в Шикаго. От недавно, бо 25 березня цього року, наше Гніздо влаштувало вечір в честь Лесі Українки. На цей вечір ми запросили батьків та приготували чайок. Вже заздалегідь приготувляли новачки програму, враз зі Сестричками та плянували, чим би то найкраще прийняти батьків. Новачки жваво взялися до праці. Один із старших роїв, „Дзвіночки” почав підготовляти сценку з дитячих років Лесі Українки, що була поміщена на сторінках „Готуйсь”. Інші рої підготовляли вірші та життєпис великої Поетки.

От і настав очікуваний день. Новачки прийшли раніше до домівки, щоб прикрасити її та накрити столи на прийняття гостей. Новачки поприносили каналки, солодкі коржики, а наша „Баба” (Ляриса Балух — рій „Дзвіночки”) принесла торт, що його сама спекла.

Перша точка нашого свята — це було складення Новацької Обіцянки та роздача новацьких хустин найменшим новачкам у

From:

„P L A S T”, I n c.

140-142 2nd Ave

New York 3, N. Y.

Гнізді. Опісля Сестричка Гніздова враз із Панею Кошовою признавали здобуття першої, другої та третьої проби тим новачкам, що ці проби пройшли. На кінець Сестричка Гніздова прощала новачок, які переходять цього року до юнацтва.

В другій частині нашого свята ми виголошували вірші та відчитали життєпис Лесі Українки, а новачки з роя „Дзвіночки”: Ліда Ткачук, Ірина Вірщук, Ірка Савка та Марта Гарасовська відіграли сценку. На закінчення

свята новачки подали батькам чай, канапки та солодке і всі спільно їли.

На заклик Сестрички Гніздової приявні зібрали 29 доларів на пресовий фонд „Готуйсь”.

Як бачиш, Дорогий „Готуйсь”, новачки в нашому Гнізді працюють і про Тебе не забувають.

Здоровлю Тебе новацьким привітом  
**Готуйсь!**

Новачка-орля Марта Гарасовська, з роя „Дзвіночки”, Гнізда „Квіти з Верховини” в Шикаго.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ВЗЯТИ ЗІ СОБОЮ НА ВАКАЦІЇ  
КНИЖКУ ВІДОМОГО ДИТЯЧОГО ПИСЬМЕННИКА  
**АНДРІЯ ЧАЙКОВСЬКОГО**

**НА УХОДАХ**

ВЖЕ ПОЯВИЛОСЯ НОВЕ Ї ВИДАННЯ — ЦІНА 2.50 ДОЛ.

